

สรุปและขอเสนอแนะ

การศึกษาวรรณคดีของภาคเหนือในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวไว้ในบทที่นั้น พอจะสรุปถัดไปจะเห็นช่อง空隙ของการขอไว้ดังนี้

1. ตัวเอกของเรื่องคือ พระเอก นางเอก พระรอง มักจะทรงกำลังมาก เช่น ฤกคุณอิจนาเริมยา เพราะตัวเอกเป็นฤกคุณเบี้ยหลวง เมื่อน้อยอิจนาจึงแกล้งใส่รายดังตัวอย่างเรื่อง บัวระวงพหงส์อ่อนมาทัย สุวรรณเมกะหมาชนคำ นางอุหะลาหงส์พิน เป็นตน บางที่การทรงกำลังมากของตัวเอกก็เป็นเพราะ กรรมในชาติก่อนมาบันศาลให้เป็นไปดังเรื่องอ้ายร้อยชุด เจ้าสุวัคร์ เจ้าแสงเมืองหลงถ้ำ จันทะชาชางสะพัน วงศ์สวรรค์ และป่าตะเพียนทอง

2. พระอินทร์และเทวคุณ บุพ��าทในการช่วยเหลือตัวละครเอก เมื่อถึงคราวลำบาก เช่น ก้าวขอเรื่องสุวรรณเมกะหมาชนคำที่เจ้าสุวรรณเมกะฤกโภลงเหว เทวคุกเจ้าผ่านพิมพ์มารองรับไว้ไม่ให้ครับอันตราย และเนื้อเจ้าสุวรรณเมกะกับนางคันธามาลากะแตงงานกัน พระอินทร์ยังได้เนรมิตปราสาทและบ้านเมือง ตลอดจนมอบอาชีวิเศษให้เจ้าสุวรรณเมกะ ในคาวขอเรื่องกำกatha เทวคุณมาชุมนุมกัน เนรมิตแพนแก้วให้เจ้ากำกatha และชายในแม่ฤกไกพบกัน คาวขอเรื่องบัวระวงพหงส์อ่อนมาทัย เมื่อสุริยาและบัวระวงพหงส์เดินทางกลางป่า เทวคุกเนรมิตของกินให้กิน เรื่องป่าตะเพียนทองตอนนั้นจะเพียนทองจะฤกษา พระอินทร์ได้แปลงกายเป็นกามาแย่งนางไป และเนรมิตปราสาทให้อยู่ เรื่องวงศ์สวรรค์ตอนวงศ์สวรรค์ชิงสินท์ไปคุกวงจันทร์ฤกโภ ทัคแหงส์ทอกลงมาท้าย พระอินทร์ก้มมาชุมชีวิตและให้สายเพชรແກวงศสวรรค์ และเนื้อ

นางรำมีตอนพัดด้วยกันทั้งสองคน พระอินทร์ลงมาบอกราชวังก์สุวรรณคัญชัยวิเศษ พร้อมทั้ง
ให้เห็นแก่นาง ตอนน่างะมีตอนสอนไปปักห้องไปขอขายทิพย์จากพระอินทร์ เรื่องเจ้าโภคนา
และนางประตะวี กอราวานางประตะวีกرام ให้วนช่าเทวศาสดาอินทร์บันดาลให้มีปราสาทอยู่
กาวยขอเรื่องกำพราบัวทอง ตอนพญาพาราดีขอคุ้นหูเงินทองของนางบัวทอง เพราะ
นางบัวทองขอร้องพญาพาราดีทำให้ใน นางบอกว่าจะนำไปใส่เงินทอง ความจริงนาง
นำหูน้ำไปใส่แม่หมา พระอินทร์กับเนมิตเงินทองให้มีอยู่ในหูน้ำนั้น เรื่องแห่งสิน ตอนเจ้ากุนาร
ถูกแม่เลี้ยงโดยทั้งให้ถูกปราสาท พระอินทร์รับไปเลี้ยงไว้บนสุวรรณค์ ตอนเจ้าแห่งสิน
ถูกฝ่าทายพระอินทร์มาบุชิวติให้พ้นชีวิต เรื่องเจ้าแสงเมืองหลงคำ พระอินทร์แปลงกาย
เป็นพราหน้าหางเจ้าแสงเมือง เรื่องชีวหายลืมคำ เทวคุณเจ้าลืมคำไปไว้บังอาศรมณฑล
เพื่อให้เรียนวิชา และเทวคุณเอากเรื่องทิพย์มาให้เจ้าลืมคำ และเรื่องช้างสะทันตอน
พญาช้างอยากได้เดือนยาตั้งงา พระอินทร์บันดาลให้เขื่อยอกลงมาทรงหน้า

๓. เจ้าเมืองในเมืองเรื่องมักจะหนาเชื่อกันง่าย จนบางครั้งทัคลินคดีไม่
ยิดธรรม เช่น ในเรื่องบัวระวงท์หงส์สำมาศย์ ตอนนางกาไวใส่รายสุริยา และบัวระวงท์
วลาวงศ์เกินนานาพญากาลีย์รับสั่งให้ประหารชีวิสุริยาและบัวระวงท์หันนี้ ในเรื่องแห่งสิน
ตอนนางวิมาลากลคอมุตระแล้วเมียน้อยแอบเอามุตระทิ้งลงให้ถูกปราสาท และเอากุกามา
มาเปลี่ยนหัววานนางวิมาลากลคอมุตระเป็นหมา หัวพาราดีก็โกรธให้ขึ้นไปลงวิมาลากันนี้
เรื่องสุวรรณะเมกะหมาชนคำ ตอนแม่ของสุวรรณะเมกะ และหมาชนคำตายไปทั้งแท้
สุวรรณะเมกะกับหมาชนคำยังเบواอยู่ เสนาผู้เป็นพ่อของเมียน้อยก์ทราบหลักหัวสุหันต์ว่า
สุวรรณะเมกะกับหมาชนคำเป็นตัวนำเคราะห์ร้ายมาให้แม่ จึงเลี้ยงไว้ก็จะนำเคราะห์
มาให้หัวสุหันต์เป็นพ่อ เพราะสุวรรณะเมกะกับหมาชนคำเป็นกากกิจท้อบ้านเมือง ควรจะ
ให้นำไปปลอยไว้ในป่า หัวสุหันต์ทำตามคำยังนี้ ในเรื่องกำก้าคำ เมียน้อยยัง
หัวพรหมทัศน์ว่าเมียนอย่างไปกบซุ้จังหงษ์กรรภ หัวพรหมทัศน์เชือและให้ขึ้นໄลเมียนหลวง
ออกจากรังไป

4. คนที่ทำผิดกิจกรรมในก้าวช้อ มักได้รับโทษห้ามถูกกายไปและถูกแบนคินสูบ หงี้เพื่อสั่งสอนผู้อ่านโดยทางอ่อนให้เป็นอุทาหรณ์ การคิดรายกลั้นแกล้งผู้อ่อนนับปายอน ตามส่วนในชาติเร็ว เช่นในเรื่องมัวราวด์ นางกาไวที่ใส่รายสุริยา กับมัวราวด์ จนต้องถูกสั่งให้ประหารชีวิตในที่สุด นางกาไวที่ใส่รายสุริยา กับมัวราวด์ ให้เพยุกาลัยลงนางกาไว ก็ถูกโทษแพนคินสูบ เมื่อกันน์ ในเรื่องแห่งสหนเมียน้อย แห่งหกพรอมแห่งบุตรชายหกคนถูกประหารชีวิต เพราะไม่กลั้นแกล้งนางวีมาลา และบุตรของ นางวีมาลา เรื่องมัวราวด์แห่งสหmatrix เทศชีวุทโลกา เอกาแก้วของมัวราวด์ ก็ถูกสูบเสีย ถูกสาว และการทำนาหากินขาดพูนจนลืนเนื้อประดาตัว เมียของนายพราวนปลา ที่กลั้นแกล้ง นางวีกอกม้าน้ำ ในการช้อเรื่องป่าทะเพียนทอง นางราวด์คามานางทะเพียนทอง ก็ถูกจับไปแข้งในคอก เรื่องมุลดะกิติ หัววิโรหะปะที่ยกทัพมารบกับหัวยssสสะกิต แต่ หัวยssสสะกิตในตอนนี้เพราภลลวเสียไฟฟล เกรงจะเป็นบาปจึงหนีไปอยู่ป่า แต่หัววิโรหะ คือตามหัวยssสสะกิตใจให้หมดและจะประหารชีวิตเสีย ปราากฎาแพนคินสูบหัววิโรหะ ให้หายไปก่อน ในเรื่องซังจางเดียว หัวพรมหัตคิช่าสุตันตะหลายครั้ง เพื่อจะ แบ่งเมียของสุตันกะ ในที่สุดได้รับกันหัวพรมหัตคิช่าแพ้จังถูกแพนคินสูบ เรื่องนางอุหะล่า เทศชีวุทบันนังมิสารีชั่งเป็นเมียน้อย กลั้นแกล้งนางอุหะล่าชั่งเป็นถูกของเมียหลวงของ เทศชีวุท แต่เมียนหลวงสถาปัตย์ และนางอุหะล่าได้เป็นเหลือของหัวพาราดี เทศชีวุท กับนางมิสารีวังแพนลงนางอุหะลามาและนางอุหะล่า แล้วส่งนางสาวีปลอมตัว เป็นนางอุหะล่าไปแทน หัวพาราดีจับได้จังสั่งให้มนางสาวี ให้อาเนื้อทำแพน และส่งมาให้เทศชีวุทและนางมิสารีกินเนื้อของถูกตนเอง เรื่องชีวหาดันคำนันบุกทะมารกับ วิชาหอนยกน้ำที่เป็นหัตถรากับเจ้าลินคำในที่สุดถูกมาตาย เรื่องกำก้าคำ นางลิงกีเมียน้อย ที่บุยงหัวอาจิพาราให้ขับไล่นางจันทราราไป ในที่สุด นางลิงกีก็ถูกแพนคินสูบ

5. ทัวพระ เอกของก้าวช้อมีบุญญาธิการมาก มีฤทธิ์แห่งไค มีของวิเศษ เช่น ดาบ แก้ว ใบเท้า รองเท้า มีค่าถือกมัจจุราช สวรรค์เพื่อนำ

ปราบยุคเข็ญ เช่นปราบยักษ์หินคนทำให้คนเดือดร้อน หรือปราบคนทำมิคิตร้าย

6. ในเนื้อเรื่องมักจะยกวัฒนธรรมของภาคเหนือ เช่นประเพณีแครัวสาว พิธีกรอบกรองราชสมบัติ เป็นส่วนประกอบหนึ่งในการทำดี และเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้อ่านเห็นว่า คนที่ยอมอกน้ำไม่ได้ ตกลงไม่ใหม่ กันตีบ่อน้ำได้รับกรรมดีตอบสนองในแบบปลายเสนอ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวรรณกรรมค่าวีดี

ในการศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมค่าวีดีของภาคเหนือครั้งนี้จะมีความสมบูรณ์
ดีแล้วไม่ได้ เนื่องจากมีบางสิ่งบางอย่างที่น่าศึกษาอีก ในแต่ละตอนนี้

- ก. การศึกษาในด้านวรรณคดีเปรียบเทียบ เปรียบเทียบวรรณกรรมค่าวีดี
ของภาคเหนือกับหมอดำของภาคอีสาน เพราะความชอบทางเรื่องมีเนื้อ
เรื่องคล้ายกับหมอดำ
- ข. การศึกษาความถูกต้องในการถ่ายอักษรของวรรณกรรมค่าวีดีจากตัว
อักษรล้านนาเป็นอักษรไทย ว่ามีข้อผิดแยกกันมากน้อยเพียงใด
- ก. การศึกษาถึงความนิยมวรรณกรรมค่าวีดีในบุกปัจจุบันว่ามีแนวโน้มที่จะ
เปลี่ยนแปลงโครงเรื่องไปแบบใด

ความสนใจเรื่องวรรณกรรมของภาคเหนือนี้ สถานศึกษานางแห่งในภาคเหนือ^๑
ได้เห็นความสำคัญของวรรณกรรมค่าวีดี ความมีค่าของการศึกษา เช่นมหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ ได้เปิดสอนวิชาภาษาและวรรณคดีล้านนา ในคณะมนุษยศาสตร์ และวิทยาลัย
ครุ เรียนใหม่ได้เปิดสอนวิชาคติชาวบ้าน ซึ่งได้บรรจุเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับวรรณกรรมค่าวีดี
รวมอยู่ด้วย การศึกษาวรรณกรรมค่าวีดีในระดับนักศึกษานี้จะเป็นกำลังสำคัญส่วนหนึ่งที่
ช่วยรักษาวรรณกรรมค่าวีดีให้สูญหายไป ด้านนักศึกษาจะช่วยกันค้นหาและรวบรวม
ค่าวีดี กันมากขึ้น ที่หากันนับได้ยากมาศึกษาค้นคว้าและเผยแพร่ไปให้คนรู้จักมากขึ้น

ในการเรียนการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมนั้น ครูอาจจะนำวรรณกรรม
ค่าวีดีมาประยุกต์ใช้ในการสอนได้ในด้านเนื้อหาวรรณคดี หลักภาษา และการ
ใช้ภาษา เช่นครูอาจเลือกวรรณกรรมค่าวีดีที่แต่งด้วยมีเนื้อเรื่องสนุกสนานเหมาะสม
สมกับวัยของนักเรียนมาเป็นหนังสืออ่านประกอบแบบเรียนวรรณคดี ซึ่งครูจะจัดให้เป็น^๒
หนังสืออ่านในเวลาเรียน หรืออ่านนอกเวลาเรียนก็ได้ เพราะเนื้อเรื่องของค่าวีดี
หลายเรื่องเป็นเรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ มีอภินิหาร เพิ่มไปด้วยสิ่งปลอกประหลาด และ
เวทมนตร์คถา ตลอดจนอาการพญ์เล็กกลับ นักเรียนก็จะได้ใช้จินตนาการและความคิด
สร้างสรรค์ ทั้งยังจะได้ฝึกวิจารณญาณในการอ่านอีกด้วย

ฉบับลักษณ์ของค่าวชอร์ เป็นเรื่องน่าสนใจสำหรับครูสอน ครูอาจนำมารสอน.

นักเรียนให้ทราบถึงลักษณะการประพันธ์ และให้นักเรียนหัดแต่งคำประพันธ์ค่าวชอร์ โดย
แต่งเป็นภาษาเหนือหรือภาษากลาง ถ้าแต่งโดยภาษาเหนือนักเรียนก็จะสนุกสนาน เพราะ
ได้ใช้ภาษาที่นิยมในวงคนด้ แต่ถ้าแต่งโดยใช้ภาษากลางก็จะได้ศึกษาและรับประพันธ์แบบใหม่
ที่คราวๆ สามารถนำไปแต่งได้จนกลายเป็นคำประพันธ์ของคนไทยทุกภาค

เมื่อแต่งคำประพันธ์แล้วครูควรให้นักเรียนได้ฟังอ่าน นักเรียนก็จะได้แบบฝึกหัด
การอ่านเสียงเป็นอย่างดี เพราะฉบับลักษณ์ของค่าวชอร์กำหนดเสียงวรรณยุกต์มากกว่าคำ
ประพันธ์หลายประเพท นอกจากการอ่านธรรมชาติแล้ว ครูอาจจะสอนขั้นทำนองเสนาะ
ค่าวชอร์และให้นักเรียนหัดขั้นทำนองเสนาะค่าวชอร์ที่นักเรียนแต่งขึ้นนั้น ครูควรเก็บทำนอง
เสนาะที่นักเรียนหรือวิทยากรเป็นผู้ขับทำนอง โดยอัดลงเทปไว้จะได้เป็นหลักฐานให้คน
รุ่นหลังที่สนใจได้ศึกษาให้ละเอียดซึ่งท่อไป

ในที่สุดนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าวรรณกรรมค่าวชอร์ไม่ใช่สมบัติเฉพาะของ
บุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือของชาวภาคเหนือเท่านั้น วรรณกรรมค่าวชอร์เป็นสมบัติของ
คนไทยทั้งชาติ ผู้วิจัยหวังจะให้วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ เป็นแนวทางสำหรับศึกษาวรรณ
ประเพณีของชาวภาคเหนือเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยคุยกัน